

Sygn. akt VI P 426/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 marca 2019 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Beata Piórek
Protokolant:	st. sekr. sądowy Monika Kłosek

po rozpoznaniu w dniu 1 marca 2019 r. w Gdańsku na rozprawie

sprawy M.D.

przeciwko (...) w G.

o sprostowanie świadectwa służby oraz wydanie świadectwa pracy

I. Pozew o sprostowanie świadectwa służby odrzuca.

II. Pozew o wydanie świadectwa pracy oddala.

III. Zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 120zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VI P 426/18

UZASADNIENIE

Powódka M. D. wniosła o sprostowanie świadectwa służby z dnia 28 lutego 2018 roku wydanego przez (...)w G. sporządzonego wbrew przepisom rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 października 2009 roku w sprawie świadectwa służby funkcjonariuszy Służby Celno – Skarbowej poprzez wykreślenie z jego treści zapisu punktu 1 dotyczącego pełnienia służby w (...)w G. oraz informacji o pełnieniu służby w okresie od dnia 1 lipca 2004 roku do dnia 31 maja 2017 roku jak pracownik – członek korpusu służby cywilnej oraz zobowiązanie pozwanego do wydania świadectwa pracy w zakresie zatrudnienia powódki w (...) w G. w okresie od 1 lipca 2004 roku do 28 lutego 2017 roku oraz w (...) w G. w okresie od 1 marca 2017 roku do 31 maja 2017 roku.

Nadto powódka wniosła o zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania według norm przepisanych.

Powódka wskazała, że stosunek służby został nawiązany w dniu 1 czerwca 2017 roku w związku z przyjęciem oferty pełnienia służby w Służbie Celno-skarbowej w (...) w G. i rozwiązany w dniu 28 lutego 2018 roku. We wcześniejszym okresie od 1 lipca 2004 roku do 28 lutego 2017 roku zatrudniona była w (...)w G., a następnie od 1 marca 2017 roku do 31 maja 2017 roku w (...)w G. ((...) w G.) – na podstawie umowy o pracę.

W związku z powyższym powódka wniosła o wydanie świadectwa pracy za okres zatrudnienia w (...) w Dziale Postępowania Przygotowawczych: 1 lipca 2004 roku do 30 czerwca 2007 roku na stanowisku starszego referenta, od 1

lipca 2007 roku do 31 października 2012 roku na stanowisku referendarza oraz od 1 listopada 2012 roku do 28 lutego 2017 roku na stanowisku inspektora kontroli skarbowej IV stopnia a także od 1 marca 2017 roku do 31 maja 2017 roku w (...) w G. ze wskazaniem zajmowanego stanowiska.

Z dniem 1 czerwca 2017 roku powódka została mianowana na stopień służbowy starszego rachmistrza w korpusie podoficerów Służby Celno – Skarbowej. Stosunek służby ustał na wniosek skarżącej z dniem 28 lutego 2018 roku.

Powódka wniosła o przywrócenie terminu do złożenia pozwu o sprostowanie świadectwa służby wskazując, iż w terminie 7 dni od doręczenia jej świadectwa służby złożyła wniosek o jego sprostowanie. Pismem z dnia 19 03 2018r. dyrektor (...)w G. odmówił sprostowania. Pismem z dnia 4 maja 2018r. powódka złożyła skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w G., będąc w błędzie, że w sprawie zastosowanie ma procedura administracyjna. W dniu 30 lipca 2018r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w G. wydał postanowienie w sprawie o sygn. akt (...), w którym odrzucił skargę, wskazując, iż zgodnie z art. 277 ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej roszczenia ze stosunku służbowego funkcjonariuszy rozpatruje sąd właściwy w sprawach z zakresu prawa pracy, powódce doręczono postanowienie w dniu 17 sierpnia 2018r.

W odpowiedzi na pozew (...) w G. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powódki kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W ocenie pozwanego do okresu służby w służbie Celno-Skarbowej, oraz pracy w jednostkach KAS, od którego zależą uprawnienia i świadczenia należne funkcjonariuszowi oraz pracownikowi, wlicza się okres służby w Służbie Celnej oraz pracy w jednostkach organizacyjnych Służby Celnej, izbach skarbowych i urzędach skarbowych, urzędach kontroli skarbowej, Centrum Edukacji Zawodowej Resortu Finansów, urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych, ministra właściwego do spraw budżetu i ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, a także administracji celnej. W związku z tym świadectwo służby winno obejmować cały okres zatrudnienia powódki u pozwanego oraz pełnienia służby. Pozwany powołał się na art. 9 ust.1 ustawy z dnia 21 listopada 2008r. o służbie cywilnej, który stanowi, iż w sprawach stosunku pracy w służbie cywilnej w sprawach nieuregulowanych w ustawie stosuje się przepisy kodeksu pracy i inne przepisy prawa pracy, a zatem znajdzie zastosowanie art. 97 kodeksu pracy. W sprawie nie mieliśmy do czynienia z rozwiązaniem lub wygaśnięciem stosunku pracy powódki, gdyż powódce została przedstawiona propozycja dalszego zatrudnienia poprzez pełnienie służby w (...) w G. Powódka propozycję tę przyjęła, a zatem zgodnie z art. 171 ust.1 PKWAS stosunek pracy uległ przekształceniu w stosunek służby. Pozwany pomocniczo odwołał się do **art. 150 ust 1** ustawy o KAS, zgodnie z treścią którego członek korpusu służby cywilnej zatrudniony w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych albo w jednostce organizacyjnej KAS może otrzymać propozycję przeniesienia do pełnienia służby w Służbie Celno-Skarbowej. Ust 7. Dotychczasowy stosunek pracy członka korpusu służby cywilnej, który przyjął propozycję, o której mowa w ust. 1, przekształca się w stosunek służbowy na podstawie aktu mianowania. Ust 8. Członkowi korpusu służby cywilnej, który stał się funkcjonariuszem, okres stażu pracy w służbie cywilnej lub jednostkach organizacyjnych KAS **wlicza się do okresu służby w Służbie Celno-Skarbowej**. Stosunek pracy członka korpusu służby cywilnej, który odmówił przyjęcia złożonej propozycji, nie ulega zmianie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka M.D. została zatrudniona w (...)w G. na stanowisku starszego referenta w pełnym wymiarze czasu pracy na czas określony od 1 lipca 2004 roku do 30 czerwca 2005 roku oraz od 1 lipca 2005 roku do 30 czerwca 2006 roku, a z dniem 1 lipca 2006 roku na czas nieokreślony.

Z dniem 1 lipca 2007 roku powódce powierzono stanowisko referendarza w służbie cywilnej, nadal w (...)w G., a następnie z dniem 1 listopada 2012r. została powołana na stanowisko inspektora kontroli skarbowej czwartego stopnia i nadal pracę wykonywała w (...) w G. .

Od dnia 1 marca 2017 roku na podstawie art. 165 ust.6 ustawy z dnia 16 11 2016r. przepisy wprowadzające KAS powódka świadczyła pracę w (...) w G., realizując zadania w (...) w G. z miejscem wykonywania obowiązków służbowych w G..

(dowody: umowa o pracę k.2,21,28, wyznaczenie k. 35, akt powołania k. 61, informacja k. 93, część B akt osobowych)

Powódka w dniu 18 maja 2017r. otrzymała na mocy art. 165 ust 7 ustawy z dnia 16 listopada 2016r. przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej propozycję określającą **warunki pełnienia służby** w Służbie Celno-Skarbowej w (...) w G. na stanowisku młodszego eksperta Służby Celno-Skarbowej zaliczane do kategorii samodzielnych stanowisk służbowych funkcjonariuszy, stopień służbowy - starszego rachmistrza w służbie stałej w (...)w G. Pion Zwalczenia Przemocności Ekonomicznej (...) w G..

Z dniem 1 czerwca 2017 roku powódka uzyskała mianowanie na stopień służbowy starszego rachmistrza w korpusie podoficerów Służby Celno-Skarbowej, a stosunek pracy powódki uległ przekształceniu w stosunek służbowy funkcjonariusza służby celno-skarbowej z mocy art. 171 ust.1 ustawy z dnia 16 11 2016r. przepisy wprowadzające KAS .

Na wniosek powódki została ona zwolniona ze służby z dniem 28 lutego 2018 roku na podstawie art. 179 ust.1 pkt 10 i art. 183 ust.3 ustawy z dnia 16 11 2016r. o Krajowej Administracji Skarbowej .

(dowody: propozycja k. 95 A, mianowanie k.96 część B akt osobowych, wniosek o zwolnienie ze służby k.14 oraz zwolnienie ze służby k. 15część C akt osobowych)

Dyrektor (...) w G. w dniu 28 lutego 2018 roku sporządził świadectwo służby, w którym wskazano, że powódka M.D. pełniła służbę w (...) w G., (...)w G. – (...) w G..

W tym okresie od dnia 1 lipca 2004 roku do dnia 31 maja 2017 roku jako pracownik – członek korpusu służby cywilnej, a w okresie od 1 czerwca 2017 roku do 28 lutego 2018 roku służba stała.

Pełniła służbę w szczególnym charakterze od 1 stycznia 2018 roku do 28 lutego 2018 roku – młodszy ekspert Służby Celno – Skarbowej.

W dniu zwolnienia ze służby zajmowała stanowisko młodszego eksperta Służby Celno-Skarbowej i posiadała stopień służbowy starszego rachmistrza.

(dowód: świadectwo służby k. 16część C akt osobowych)

Powódka wnioskiem z dnia 12 marca 2018 roku wniosła o sprostowanie świadectwa służby poprzez wykreślenie okresów , iż pełniła służbę w (...)w G. , gdyż w jednostce tej była zatrudniona jako pracownik na podstawie umowy o pracę , wniosła też o zawarcie w świadectwie służby informacji , iż pełniła służbę w Dziale (...) (...)w G. .

Dyrektor (...)w G. nie uwzględnił wniosku wskazując, że na dzień 28 lutego 2018 roku powódka pozostawała w stosunku służby a zatem zostało wydane stosowne świadectwo służby obejmujące wszystkie okresy zatrudnienia z wyszczególnieniem zatrudnienia jako członek korpusu służby cywilnej i pełnienia służby stałej. W punkcie 1 świadectwa w części , w której należy wskazać jednostki organizacyjne prawidłowo umieszczony został zapis wskazujący (...)w G. jako jedną z jednostek organizacyjnych w których powódka była zatrudniona . Odnosząc się natomiast do wniosku powódki o umieszczenie w świadectwie służby informacji o pełnieniu przez powódkę służby w Dziale (...) wskazano , że w świadectwie służby zamieszcza się informacje o jednostkach organizacyjnych , w których funkcjonariusz pełnił służbę , natomiast Dział (...) jest komórką organizacyjną , znajdującą się w strukturze (...) w G. .

(dowody: wniosek k.6-7 oraz odpowiedź pozwanego k.18 część C akt osobowych i k. 8)

Powódka na odmowę sprostowania świadectwa służby wniosła skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w G..

Skarga z dnia 4 05 2018r. k. 9-15

Postanowieniem z dnia 30 lipca 2018r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w G. w sprawie o sygn. akt (...)skargę powódki odrzucił, wskazując w uzasadnieniu, iż spór w niniejszej sprawie związany jest z roszczeniami strony skarżącej ze stosunku służbowego, a więc z roszczeniami, o których mowa w art. 277 ustawy o KAS, dotyczącymi ukształtowania treści łączącego ją ze Służbą Celno-Skarbową, wobec czego podlega on właściwości sądu właściwego w sprawach z zakresu prawa pracy. Jak wymaga tego regulacja konstytucyjna, droga sądowa nie jest zatem zamknięta, gdyż sąd ten, z uwagi na art. 199⁽¹⁾k.p.c., nie będzie mógł odrzucić pozwu z uwagi na niewłaściwość

Postanowienie z dnia 30 07 2018r. wraz z uzasadnieniem K. 20 -24

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty znajdujące w aktach sprawy i przede wszystkim w aktach osobowych powódki.

Wskazać należy, iż wiarygodność i rzetelność dowodów z dokumentów, nie była kwestionowana przez żadną ze stron, także Sąd z urzędu nie znalazł podstaw do zdeprecjonowania ich wiarygodności. Dokumenty prywatne Sąd ocenił na podstawie art. 245 k.p.c., z którego wynika, że dokument prywatny stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała złożyła oświadczenie w nim zawarte. Sąd nie znalazł podstaw do podważenia wiarygodności przedmiotowych dowodów, przy czym ich treść, jak również autentyczność nie była kwestionowana przez strony postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności sąd zważył, w sprawie sprostowania świadectwa służby droga sądowa jest dopuszczalna.

Art. 464 kodeksu postępowania cywilnego stanowi w § 1. Odrzucenie pozwu nie może nastąpić z powodu niedopuszczalności drogi sądowej, gdy do rozpoznania sprawy właściwy jest inny organ. W tym wypadku sąd przekaze mu sprawę. Postanowienie sądu o przekazaniu sprawy może zapaść na posiedzeniu niejawnym. **Jeżeli jednak organ ten uprzednio uznał się za niewłaściwy, sąd rozpozna sprawę.**

§ 2. Wniesienie do sądu pozwu, przekazanego następnie stosownie do paragrafu poprzedzającego, wywołuje skutki, jakie ustawa wiąże z wytoczeniem powództwa.

Art. 199¹ kpc stanowi, iż Sąd **nie może odrzucić pozwu z tego powodu**, że do rozpoznania sprawy właściwy jest organ administracji publicznej lub sąd administracyjny, jeżeli organ administracji publicznej lub sąd administracyjny uznały się w tej sprawie za niewłaściwe.

Powództwo o sprostowanie świadectwa służby podlega jednak odrzuceniu z uwagi na brak zdolności sądowej strony pozwanej – (...)w G.- w sprawie o sprostowanie świadectwa służby.

Art. 199. § 1 kpc stanowi, iż Sąd odrzuci pozew:

- 1) jeżeli droga sądowa jest niedopuszczalna;
- 2) jeżeli o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa jest w toku albo została już prawomocnie osądzona;
- 3) jeżeli jedna ze stron nie ma zdolności sądowej albo jeżeli powód nie ma zdolności procesowej, a nie działa za niego przedstawiciel ustawowy albo jeżeli w składzie organów jednostki organizacyjnej będącej powodem zachodzą braki uniemożliwiające jej działanie;**
- 4) (uchylony).**

§ 2. Z powodu braku zdolności sądowej jednej ze stron albo zdolności procesowej powoda i niedziałania przedstawiciela ustawowego lub braku w składzie organów jednostki organizacyjnej będącej powodem, uniemożliwiającego jej działanie, sąd odrzuci pozew dopiero wówczas, gdy brak nie będzie uzupełniony zgodnie z przepisami kodeksu.

§ 3. Odrzucenie pozwu może nastąpić na posiedzeniu niejawnym.

Art. 276 ust 1 ustawy z dnia 16 11 2016r. o Krajowej Administracji Skarbowej stanowi , iż w przypadku wydania decyzji o przeniesieniu, powierzeniu pełnienia obowiązków służbowych na innym stanowisku, przeniesieniu na niższe stanowisko, przeniesieniu na inne lub równorzędne stanowisko służbowe w związku z reorganizacją jednostki organizacyjnej KAS, określeniu warunków pełnienia służby w związku ze zniesieniem jednostki organizacyjnej KAS bądź zawieszeniu w pełnieniu obowiązków służbowych, funkcjonariusz może, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, złożyć wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

2. W przypadku wydania decyzji o zwolnieniu ze służby, funkcjonariusz może, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, złożyć odwołanie do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.

3. W przypadku gdy decyzję o zwolnieniu ze służby wydaje Szef Krajowej Administracji Skarbowej, funkcjonariusz może, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, złożyć wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

4. Złożenie wniosków, o których mowa w ust. 1 i 3, oraz odwołania, o którym mowa w ust. 2, nie wstrzymuje wykonania decyzji.

5. Do postępowań w sprawach, o których mowa w ust. 1-3, stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149).

6. Od decyzji wydanej w postępowaniu z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy lub wydanej w wyniku odwołania przysługuje prawo wniesienia skargi do sądu administracyjnego.

Natomiast art. 277 ustawy z dnia 16 11 2016r. o KAS stanowi , iż s pory o roszczenia ze stosunku służbowego funkcjonariuszy w sprawach niewymienionych w art. 276 ust. 1 rozpatruje sąd właściwy w sprawach z zakresu prawa pracy.

W sprawie niniejszej nie ulega wątpliwości , iż właściwy jest sąd pracy , zarówno w zakresie roszczenia o sprostowanie świadectwa służby , jak i o wydanie świadectwa pracy.

Sprawa o sprostowanie świadectwa służby funkcjonariusza służby celno- skarbowej , nie jest jednak sprawą z zakresu prawa pracy w rozumieniu art. 476 § 1 k.p.c. rozpoznawaną w postępowaniu odrębnym z zakresu prawa pracy

Art. 476. § 1 kpc stanowi , iż przez sprawy z zakresu prawa pracy rozumie się sprawy:

1) o roszczenia ze stosunku pracy lub z nim związane;

1¹) o ustalenie istnienia stosunku pracy, jeżeli łączący strony stosunek prawny, wbrew zawartej między nimi umowie, ma cechy stosunku pracy;

2) o roszczenia z innych stosunków prawnych, do których z mocy odrębnych przepisów stosuje się przepisy prawa pracy;/ są to roszczenia z tytułu pracy nakładczej , roszczenia członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych – przyp. Beata Piórek /

3) o odszkodowania dochodzone od zakładu pracy na podstawie przepisów o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.

Sprawa o sprostowanie świadectwa służby funkcjonariusza służby celno- skarbowej jest sprawą z innego stosunku prawnego przekazaną do rozpoznania sądowi pracy, do jej rozpoznania nie stosuje się jednak przepisów prawa pracy, a właściwe przepisy ustawy z dnia 16 11 2016. O Krajowej Administracji Skarbowej oraz przepisy wykonawcze do tej ustawy – do powódki rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 października 2009r. w sprawie świadectwa służby funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej /, które to przepisy nie są przepisami prawa pracy.

Art. 460. § 1 kodeksu postępowania cywilnego, mający zastosowanie w sprawach z zakresu prawa pracy stanowi, iż zdolność sądową i procesową **ma także pracodawca, chociażby nie posiadał osobowości prawnej**, a w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych zdolność tę ma organ rentowy i wojewódzki zespół do spraw orzekania o niepełnosprawności.

Regulacja ta skorelowana jest z treścią art. 3 kodeksu pracy, zgodnie z którym, przymiot pracodawcy posiada jednostka organizacyjna albo osoba fizyczna zatrudniająca pracowników.

Sąd zważył, iż regulacje te nie mają zastosowania w sprawie o sprostowanie świadectwa służby funkcjonariusza służby celno – skarbowej, albowiem sprawa ta nie jest sprawą z zakresu prawa pracy w rozumieniu art. . 476. § 1 k.p.c.

A zatem w sprawie o sprostowanie świadectwa służby znajdują zastosowanie ogólne regulacje przepisów kodeksu postępowania cywilnego w sprawach cywilnych, jednostka organizacyjna –(...)w G. w świetle tych regulacji nie posiada zdolności sądowej w sprawie cywilnej rozpoznawanej według przepisów ogólnych o procesie cywilnym.

Art. 64. § 1 kodeksu postępowania cywilnego stanowi, iż każda osoba fizyczna i prawna ma zdolność występowania w procesie jako strona (zdolność sądowa).

§ 1¹. Zdolność sądową mają także jednostki organizacyjne niebędące osobami prawnymi, którym ustawa przyznaje zdolność prawną.

Zgodnie z art. 67. § 1 kpc osoby prawne oraz jednostki organizacyjne, o których mowa w art. 64 § 1¹, dokonują czynności procesowych **przez swoje organy albo przez osoby uprawnione do działania w ich imieniu.**

§ 1¹. W zakresie określonym odrębną ustawą za inne niż Skarb Państwa państwowe osoby prawne, osoby z udziałem Skarbu Państwa i osoby prawne z udziałem państwowych osób prawnych czynności procesowe może podejmować Prokuratoria Generalna Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 2. Za Skarb Państwa podejmuje czynności procesowe organ państwowej jednostki organizacyjnej, z której działalnością wiąże się dochodzone roszczenie, lub organ jednostki nadrzędnej. W zakresie określonym odrębną ustawą za Skarb Państwa czynności procesowe podejmuje Prokuratoria Generalna Rzeczypospolitej Polskiej.

Dla porządku przywołać należy również Art. 33 kodeksu cywilnego, zgodnie z którym osobami prawnymi **są Skarb Państwa** i jednostki organizacyjne, którym przepisy szczególne przyznają osobowość prawną. **Art. 38 k.c.** Osoba prawna działa przez swoje organy w sposób przewidziany w ustawie i w opartym na niej statucie.

Art. 34 k.c. Skarb Państwa jest w stosunkach cywilnoprawnych podmiotem praw i obowiązków, które dotyczą mienia państwowego nienależącego do innych państwowych osób prawnych. „Z komentowanego przepisu wynika, że Skarb Państwa jest w stosunkach cywilnoprawnych podmiotem określonych praw i obowiązków. Należy jednak pamiętać, że – nie negując przyjętego nie tylko w polskiej doktrynie poglądu o realnym charakterze osoby prawnej – każdy taki podmiot jest w pewnych aspektach tworem konwencjonalnym, który może brać udział w obrocie prawnym tylko dzięki udziałowi ludzi, którzy występują jako organy (art. 38). Skarb Państwa jest pod pewnymi względami tworem jeszcze bardziej konwencjonalnym, z tego m.in. względu, że nie ma nawet własnych, scentralizowanych organów. W doktrynie i orzecznictwie przyjmuje się tradycyjnie, że Skarb Państwa działa **przez organy państwowych** jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej. W obecnym stanie prawnym

teza ta stanowi jednak znaczne uproszczenie i stała się nieaktualna. Sposoby reprezentacji Skarbu Państwa określone zostały w art. 6 u.z.z.m.p. i nie ograniczają się do tradycyjnie ujmowanego działania przez organy państwowych jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej (stationes fisci). Zachowana jednak została zasada zdecentralizowanej reprezentacji Skarbu Państwa, za który mogą działać nie tylko organy wszystkich państwowych jednostek organizacyjnych bez osobowości prawnej, ale także inne organy i podmioty określone w przepisach odrębnych. Zasada ta jest jeszcze bardziej czytelna po likwidacji z dniem 1.01.2017 r. urzędu ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa. Z art. 6 ust. 1 u.z.z.m.p. wynika, że **organy administracji publicznej oraz inne podmioty uprawnione na podstawie przepisów odrębnych do reprezentowania Skarbu Państwa reprezentują go zgodnie z właściwością i w zakresie określonym w przepisach odrębnych.** Nie musi być w nich zawarte określenie „reprezentacja Skarbu Państwa”, ale z ich brzmienia i celu – z uwzględnieniem wykładni systemowej, a zwłaszcza charakteru aktu prawnego, w którym określony przepis został zawarty – powinno wynikać, że powierza on określonemu organowi albo innemu podmiotowi działanie w imieniu Skarbu Państwa, a w szczególności dokonywanie czynności prawnych. Nierzadko ustalenie prawidłowej reprezentacji Skarbu Państwa wymaga wnikliwej analizy przepisów, niekiedy również w ujęciu historycznym. Do wskazanych w art. 6 ust. 1 u.z.z.m.p. podmiotów reprezentujących Skarb Państwa mogą być zaliczane także organy, które nie mieszczą się w zakresie „administracji publicznej” rozumianej jako władza wykonawcza. W grę wchodzić mogą np. prezesi oraz dyrektorzy sądów (szerzej J. Zarębski, Reprezentacja...), jak również szefowie Kancelarii Sejmu, Senatu oraz Prezydenta RP. Co do zasady – w przeciwieństwie do art. 67 § 2 k.p.c. – przepis art. 6 ust. 1 u.z.z.m.p. powierza reprezentację Skarbu Państwa nie „organom państwowych jednostek organizacyjnych”, lecz bezpośrednio organom administracji publicznej. Jest to podejście trafne, ponieważ nie zawsze konieczne jest wiązanie działania określonego organu z państwową jednostką organizacyjną niemającą osobowości prawnej (jednostką budżetową), w ramach której dany organ działa. Jeżeli jednak reprezentacja Skarbu Państwa została powierzona organowi państwowemu, związek taki można skonstruować. Przykładowo zgodnie z art. 7 ust. 3 ustawy z 26.06.2014 r. o niektórych umowach zawieranych w związku z realizacją zamówień o podstawowym znaczeniu dla bezpieczeństwa państwa (Dz.U. z 2017 r. poz. 2031 ze zm.) „umowę offsetową zawiera Skarb Państwa, reprezentowany przez Ministra Obrony Narodowej”. Jednocześnie zgodnie z art. 33 ust. 1 pkt 2 ustawy o RM Prezes Rady Ministrów wskazuje w drodze rozporządzenia „ministerstwo lub inny urząd administracji rządowej, który ma obsługiwać ministra”. Można zatem przyjąć, że umowę offsetową Minister Obrony Narodowej zawiera (w imieniu Skarbu Państwa) jako organ państwowej jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej, którą jest Ministerstwo Obrony Narodowej. Zachowana może być zatem w tym zakresie spójność między art. 6 ust. 1 u.z.z.m.p. a art. 67 § 2 k.p.c.- komentarz Marcina Dziurda do art. 34 k.c.

Przepisy kodeksu postępowania cywilnego , które przy orzekaniu mają obowiązek stosować sądy cywilne dotyczą rozpoznawania spraw cywilnych

Art. 1. Kpc stanowi , iż Kodeks postępowania cywilnego normuje postępowanie sądowe w sprawach ze stosunków z zakresu prawa cywilnego, rodzinnego i opiekuńczego oraz prawa pracy, jak również w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych oraz w innych sprawach, do których przepisy tego Kodeksu stosuje się z mocy ustaw szczególnych (sprawy cywilne).

A zatem sprawa o sprostowanie świadectwa służby funkcjonariusza służby celno-skarbowej jest ***inną sprawą, do której przepisy Kodeksu postępowania cywilnego stosuje się z mocy ustaw szczególnych (sprawy cywilne).***- art. 277 ustawy o KAS

Art. 2. § 1 kpc stanowi , iż do rozpoznawania spraw cywilnych powołane są sądy powszechne, o ile sprawy te nie należą do właściwości sądów szczególnych, oraz Sąd Najwyższy. § 3. Nie są rozpoznawane w postępowaniu sądowym sprawy cywilne, jeżeli przepisy szczególne przekazują je do właściwości innych organów. „ W postępowaniu sądowym prowadzonym przez sąd powszechny w sprawie funkcjonariusza celno-skarbowego po jednej stronie będzie występował funkcjonariusz, a po drugiej stronie reprezentant Skarbu Państwa. Należy rozważyć reprezentowanie Skarbu Państwa przez kierownika jednostki organizacyjnej albo jednostkę organizacyjną, w której funkcjonariusz pełni lub pełnił służbę. W wyroku z 22.11.2012 r., I PK 163/12, LEX nr 1515356, SN uznał, że stroną postępowania z powództwa funkcjonariusza celnego jest Skarb Państwa, w

imieniu którego działa stacio fisci – odpowiedni urząd (na gruncie ustawy o KAS: izba administracji skarbowej, urząd skarbowy lub urząd celno-skarbowy), a nie jego kierownik (na gruncie ustawy o KAS: dyrektor lub naczelnik): „dyrektor izby (...) nie ma zdolności sądowej i procesowej przed sądem powszechnym, chociaż w sprawach służbowych funkcjonariuszy celnych jest organem administracji publicznej wydającym decyzje administracyjne (art. 24 ust. 3 i 4 ustawy o Służbie Celnej) i może w związku z tym być stroną postępowania administracyjnego, a w razie wniesienia skargi do sądu administracyjnego nawet stroną postępowania sądowno-administracyjnego. Nie może natomiast być stroną postępowania cywilnego przed sądem pracy, ponieważ żaden przepis prawa nie przyznaje mu zdolności sądowej i procesowej przed sądem powszechnym w postępowaniu prowadzonym według reguł Kodeksu postępowania cywilnego”. Jak podkreślił Sąd Najwyższy, tej oceny nie może zmienić fakt, że kierownik urzędu będzie uprawniony do wydawania decyzji dotyczących funkcjonariusza, m.in. o przeniesieniu na niższe stanowisko służbowe.” komentarz Michała Ciecierskiego do art. 277 ustawy o KAS

Statusu pracodawcy w znaczeniu materialnoprawnym z art. 3 k.p. nie posiadają podmioty zatrudniające funkcjonariuszy zatrudnionych w ramach stosunków o charakterze administracyjnoprawnym. Potwierdzeniem tej konstatacji jest pogląd wyrażony w wyroku Sąd Najwyższy z dnia 13 stycznia 2015 roku (II PK 82/14), że Państwowa Straż Pożarna nie jest pracodawcą w rozumieniu art. 3 k.p. Dyrektywa sformułowana w powołanym orzeczeniu dotyczy natomiast zatrudnienia pracowniczego w strukturach służb mundurowych (K.W.Baran, Komentarz do art. 3 Kodeksu pracy, st.pr. 25 maja 2018 roku, System Informacji Prawnej LEX).

Zgodnie z przepisem art. 36 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o KAS (Dz.U. z 2016 r. poz. 1947) jednostkami organizacyjnymi (...) są izby administracji skarbowej. Dyrektor izby administracji skarbowej jest zaś organem KAS(art. 11 ust. 1 pkt 4 ustawy o (...)), który wykonuje swoje zadania wskazane w art. 25 ust. 1 cytowanej ustawy, w tym m.in. realizując politykę kadrową w izbie administracji skarbowej, przy pomocy izby administracji skarbowej (art. 25 ust. 2 ustawy o KAS .

Zgodnie z treścią § 4ust.1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 października 2009r. w sprawie świadectwa służby funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej / Dz U z 2009 , nr 182 , poz. 1420 ze zm. / , mającego zastosowanie w sprawie powódki , której stosunek służby ustał w dniu 28 02 2018r. świadectwo służby wydaje kierownik jednostki organizacyjnej , w rozumieniu art. 145 ustawy , w której funkcjonariusz pełni służbę , zwany dalej „ kierownikiem jednostki organizacyjnej ”. Stosownie do treści § 6 ust.1 wskazanego rozporządzenia wydanego na podstawie art. 111 ust.4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009r. o służbie celnej / która straciła moc / funkcjonariusz może w terminie 7 dni od dnia otrzymania świadectwa służby wystąpić na piśmie do kierownika jednostki organizacyjnej z żądaniem jego sprostowania ,w ust.2 wskazano , iż w przypadku uwzględnienia żądania sprostowania świadectwa służby , kierownik jednostki organizacyjnej wydaje zwolnionemu funkcjonariuszowi nowe świadectwo służby w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku . ust.3 w przypadku nieuwzględnienia żądania sprostowania świadectwa służby , udziela się w terminie, o którym mowa w ust.2 pisemnej informacji z podaniem przyczyn jego odmowy.

roszczenie zgłoszone przez powódkę w niniejszym postępowaniu o sprostowanie świadectwa służby funkcjonariusza służby celno-skarbowej - nie należy do kategorii spraw z zakresu prawa pracy, w których legitymacja procesowa przysługuje pracodawcy w rozumieniu art. 3 k.p. , tym samym stwierdzić należy, że zdolność sądowa przysługuje Skarbowi Państwa – Dyrektorowi (...) w G. , który wskazany jest w w rozporządzeniu z dnia 28 10 2009r. / powoł. Powyżej / jako kierownik jednostki organizacyjnej uprawniony i obowiązany do wydania i sprostowania świadectwa służby.

Odnosząc się do zgłoszonego przez powódkę roszczenia wskazać należy, że z dniem 1 marca 2017 r. weszła w życie ustawa z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Sądowej (Dz.U. z 2016 r. poz. 1947) (dalej jako ustawa o KAS). Przedmiotowa ustawa wprowadzona została ustawą z dnia 16 listopada 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o KAS (Dz.U. z 2016 r. poz. 1948) (dalej jako Przepisy wprowadzające). Z dniem 1 marca 2017 r. izba skarbowa kontynuuje działalność i staje się izbą administracji skarbowej (art. 160 ust. 2 Przepisów wprowadzających). Izba administracji skarbowej łączy się z, mającymi siedzibę w tym samym województwie, izbą celną i urzędem kontroli skarbowej (art. 160 ust. 4 Przepisów wprowadzających).

Zgodnie z przepisem art. 165 ust. 1 Przepisów wprowadzających, pracownicy zatrudnieni w izbach skarbowych stają się, z zastrzeżeniem art. 170, pracownikami zatrudnionymi w izbach administracji skarbowej i zachowują ciągłość pracy. W sprawach wynikających ze stosunku pracy stosuje się przepisy dotychczasowe.

W myśl art. 165 ust. 7 Przepisów wprowadzających, Dyrektor (...), dyrektor izby administracji skarbowej oraz dyrektor Krajowej Szkoły Skarbowości składają odpowiednio pracownikom oraz funkcjonariuszom, w terminie do dnia 31 maja 2017 r., pisemną propozycję określającą nowe warunki zatrudnienia albo pełnienia służby, która uwzględnia posiadane kwalifikacje i przebieg dotychczasowej pracy lub służby, a także dotychczasowe miejsce zamieszkania.

W myśl art. 36 ust. 1 ustawy o KAS, jednostkami organizacyjnymi KAS są: 1) komórki organizacyjne urzędu obsługującego ministra; 2) Krajowa Informacja Skarbowa; 3) izby administracji skarbowej; 4) urzędy skarbowe; 5) urzędy celno – skarbowe wraz z podległymi oddziałami celnymi; 6) Szkoła.

W myśl art. 170 ust. 1 Przepisów wprowadzających, stosunki pracy osób zatrudnionych w jednostkach KAS, o których mowa w art. 36 ust. 1 pkt 2, 3 i 6 ustawy, o której mowa w art. 1 (tj. ustawy o KAS), oraz stosunki służbowe osób pełniących służbę w jednostkach KAS, o których mowa w art. 36 ust. 1 pkt 1, 2, 3 i 6 ustawy, o której mowa w art. 1, wygasają: 1) z dniem 31 sierpnia 2017 r., jeżeli osoby te w terminie do dnia 31 maja 2017 r., nie otrzymają pisemnej propozycji określającej nowe warunki zatrudnienia albo pełnienia służby; 2) po upływie 3 miesięcy, licząc od miesiąca następującego po miesiącu, w którym pracownik albo funkcjonariusz złożył oświadczenie o odmowie przyjęcia propozycji zatrudnienia albo pełnienia służby, jednak nie później niż dnia 31 sierpnia 2017 r.

Odrzucenie pozwu oznacza odmowę udzielenia sądowej ochrony prawnej zawartemu w pozwie roszczeniu powoda bez zajęcia merytorycznego stanowiska co do zasadności (bezzasadności) tego roszczenia w świetle norm prawa materialnego. Sąd, odrzucając pozew, stwierdza, że merytoryczne rozpoznawanie sprawy jest niedopuszczalne wyłącznie z przyczyn formalnych, tj. z braku określonych w normach procesowych przesłanek.

Sąd odrzuci pozew tylko wtedy, gdy brak przesłanki procesowej jest pierwotny, tj. istniał już w chwili wytoczenia powództwa, przy czym art. 199 § 2 uzależnia odrzucenie pozwu od bezskuteczności próby sanacji braku przesłanki w toku procesu (zob. uwagi do art. 70 i 71). Jeżeli natomiast brak zaistniał dopiero po dacie wytoczenia powództwa, a więc brak jest następczy, sąd zobligowany jest do zawieszenia postępowania albo jego umorzenia (zob. uwagi do art. 174, 182 i 355). W każdym z tych wypadków decyzja sądu kończy postępowanie cywilne bez merytorycznego rozpoznania powództwa (P.Telenga, Komentarz do art. 199 Kodeksu postępowania cywilnego, st.pr. 14 maja 2018 r., System Informacji Prawnej LEX).

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w punkcie pierwszym – postanowienie zawarte w wyroku - na mocy art. 199 § 1 pkt 3 kpc, albowiem powódka pomimo pouczenia i zobowiązania sądu nie wskazała strony pozwanej, która posiadałaby zdolność sądową do występowania w sprawie niniejszej o sprostowanie świadectwa służby. Zdolność sądową posiada w sprawie tej Skarb Państwa zgodnie z powołanymi powyżej przepisami w imieniu którego działa zgodnie z mającym zastosowanie rozporządzeniem z dnia 28 października 2009r. w sprawie świadectwa służby funkcjonariuszy Służby Celno- Skarbowej „kierownik jednostki organizacyjnej”, wyraźnie uprawniony do działania wskazany w odpowiednich przepisach § 4 i § 6 rozporządzenia, a zatem dyrektor(...) w G..

Powództwo w zakresie żądania wydania świadectwa pracy podlegało oddaleniu.

Treść świadectwa pracy została określona w art. 97 § 2 k.p. oraz w § 1 i 2 rozporządzenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 30 grudnia 2016r. w sprawie świadectwa pracy / Dz. U. z 2018, poz. 1289 /. Kodeks pracy wskazuje wybrane elementy tej treści i dokonuje zarazem ich delimitacji na takie, które obligatoryjnie umieszczane są w świadectwie, oraz te, które pracodawca umieszcza tam na żądanie pracownika. Według art. 97 § 2 k.p. do tych pierwszych należą: informacje dotyczące okresu i rodzaju wykonywanej pracy, zajmowanych stanowisk, trybu **rozwiązania albo okoliczności wygaśnięcia stosunku pracy** oraz informacja o zajęciu wynagrodzenia za pracę w myśl przepisów o postępowaniu egzekucyjnym. Ponadto do tej kategorii zalicza się także inne informacje

niezbędne do ustalenia uprawnień pracowniczych i uprawnień z ubezpieczenia społecznego - szczegółowy wykaz takich informacji został ustalony w § 2 rozporządzenia m.i. 4) trybu i podstawy prawnej rozwiązania lub podstawy prawnej wygaśnięcia stosunku pracy, a w przypadku rozwiązania umowy o pracę za wypowiedzeniem - strony stosunku pracy, która dokonała wypowiedzenia – w zakresie ustania stosunku pracy .

Zgodnie z przepisem art. 97 k.p. w świadectwie pracy należy umieścić także informacje dotyczące między innymi: wymiaru czasu pracy pracownika w okresie trwania stosunku pracy; urlopu wypoczynkowego wykorzystanego przez pracownika w roku kalendarzowym, w którym ustał stosunek pracy; okresu korzystania z urlopu bezpłatnego i podstawy prawnej jego udzielenia; wykorzystanego urlopu wychowawczego; liczby dni, za które pracownik otrzymał wynagrodzenie zgodnie z art. 92 k.p., w roku kalendarzowym, w którym ustał stosunek pracy; wykorzystania w roku kalendarzowym, w którym ustał stosunek pracy, zwolnienia od pracy przewidzianego w art. 188 k.p.; okresu, za który pracownikowi przysługuje odszkodowanie w związku ze skróceniem okresu wypowiedzenia umowy o pracę na podstawie art. 361 § 1 k.p.; okresu wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze; okresów nieskładkowych, przypadających w okresie zatrudnienia, którego dotyczy świadectwo pracy, uwzględnianych przy ustalaniu prawa do emerytury lub renty. Jeżeli pracownik uważa, że zamieszczone w świadectwie pracy informacje nie są zgodne z rzeczywistym stanem rzeczy, ma prawo zażądać jego sprostowania. Z wnioskiem o sprostowanie świadectwa pracy pracownik występuje do pracodawcy w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania / art. 97§ 2 1 k.p./. Zgodnie z § 7 ust. 1 rozporządzenia w sprawie świadectwa pracy **pracodawca** w ciągu 7 dni od otrzymania wniosku pracownika powinien się do niego ustosunkować. W tym więc terminie w przypadku uwzględnienia wniosku wydaje pracownikowi nowe świadectwo pracy, zaś w razie odmowy jego sprostowania powiadamia o tym na piśmie lub elektronicznie pracownika. Nieuwzględnienie wniosku w sprawie sprostowania - przez co należy rozumieć także brak reakcji na wniosek pracownika, jak i częściowe tylko jego uwzględnienie - daje pracownikowi prawo do wystąpienia z żądaniem sprostowania świadectwa pracy do sądu pracy. Z uprawnienia tego pracownik może skorzystać w ciągu 7 dni od dnia otrzymania wiadomości o odmowie sprostowania świadectwa przez pracodawcę. Jeżeli powództwo pracownika zostanie przez sąd pracy uwzględnione, pracodawca jest obowiązany wydać pracownikowi niezwłocznie nowe świadectwo pracy, nie później jednak niż w ciągu 3 dni od dnia uprawomocnienia się orzeczenia sądu. W takim wypadku pracodawca ma też obowiązek, najpóźniej w dniu wydania pracownikowi nowego świadectwa pracy, usunąć z akt osobowych pracownika i zniszczyć poprzednio wydane świadectwo pracy (§ 7 ust. 5 rozporządzenia w sprawie świadectwa pracy . Świadectwo pracy stwierdzające fakty niezgodne ze stanem rzeczywistym lub prawnym jest nieprawidłowe (K.Baran (red.), kodeks pracy, Komentarz do art. 97, st.pr. 15.04.2012r., Syst.Inf.Praw. LEX).

Dalej wskazać należy, że zgodnie z art. 170 ust 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz.U. z 2016 r. poz. 1948 ze zm.) **stosunki pracy osób zatrudnionych** w jednostkach KAS, o których mowa w art. 36 ust. 1 pkt 2, 3 i 6 ustawy, o której mowa w art. 1, oraz stosunki służbowe osób pełniących służbę w jednostkach KAS, o których mowa w art. 36 ust. 1 pkt 1, 2, 3 i 6 ustawy, o której mowa w art. 1, wygasają z dniem 31 sierpnia 2017 r., jeżeli osoby te w terminie do dnia 31 maja 2017 r., nie otrzymają pisemnej propozycji określającej nowe warunki zatrudnienia albo pełnienia służby.

W świetle art. 165 ust. 7 ustawy Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej, dyrektor izby administracji skarbowej oraz dyrektor Krajowej Szkoły Skarbowości składają odpowiednio pracownikom oraz funkcjonariuszom, w terminie do dnia 31 maja 2017 r., pisemną propozycję określającą nowe warunki zatrudnienia albo pełnienia służby, która uwzględnia posiadane kwalifikacje i przebieg dotychczasowej pracy lub służby, a także dotychczasowe miejsce zamieszkania.

Co istotne ustawodawca w treści art. 171 ust. 1 ww. ustawy wskazał, że w przypadku przyjęcia propozycji zatrudnienia **albo pełnienia służby**, z dniem określonym w propozycji, dotychczasowy: **1) stosunek pracy** na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony albo określony, **2) stosunek służby** w służbie przygotowawczej albo stałej - **przekształca się odpowiednio w stosunek pracy albo służby w Służbie Celno-Skarbowej**,

odpowiednio na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony albo określony, mianowania do służby przygotowawczej albo służby stałej.

W treści ust. 2 art. 171 ustawy o KAS do okresu służby w Służbie Celno-Skarbowej oraz pracy w jednostkach KAS, od którego zależą uprawnienia i świadczenia należne funkcjonariuszowi oraz pracownikowi, **wlicza się okres:** 1) służby w Służbie Celnej; 2) pracy w: a) jednostkach organizacyjnych Służby Celnej, b) izbach skarbowych i urzędach skarbowych, c) urzędach kontroli skarbowej, d) Centrum Edukacji Zawodowej Resortu Finansów, e) w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych, ministra właściwego do spraw budżetu i ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, f) administracji celnej.

Mając powyższe na uwadze stwierdzić należało, że zarówno przepisy o Krajowej Administracji Skarbowej w brzmieniu z dnia wejścia w życie jak i po nowelizacji nie zawierają żadnych uregulowań ustawowych pozwalających na wydanie świadectwa pracy za okres zatrudnienia w oparciu o umowę o pracę a następnie przekształcony w stosunek służby. **Jakkolwiek po zmianach regulacji w treści art. 174 ust. 10 ustawy o KAS** nałożono **obowiązek niezwłocznego wydania świadectwa służby po jej przekształceniu w stosunek pracy**, niemniej jednak regulacji zawierających obowiązek pracodawcy wydania świadectwa pracy po przekształceniu stosunku pracy w stosunek służby z mocy art. 171 ust.1 ustawy przepisy wprowadzające KAS brak i nie został w żaden sposób uregulowany. Tym samym brak umocowania w obecnie obowiązującym porządku prawnym do uwzględnienia żądania o wydanie świadectwa pracy. Przepisy rozporządzenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 30 grudnia 2016r. w sprawie świadectwa pracy na zasadzie per analogiam nie mogą mieć zastosowania albowiem stosunek pracy nie został rozwiązany, nie wygasł, umowa o pracę nie została rozwiązana, umowa o pracę nie rozwiązała się, a uległ przekształceniu w stosunek służby na mocy art. 171 ust.1 ustawy przepisy wprowadzające KAS.

W konsekwencji Sąd oddalił powództwo o wydanie świadectwa pracy o czym orzekł w punkcie drugim wyroku z mocy art. 97 §1 kodeksu pracy a contrario .

O kosztach postępowania rozstrzygnięto w oparciu o treść art. 98 k.p.c. w zw. z § ust. 1 pkt 3 rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2018.265 t.j.), zasądając od powódki na rzecz pozwanego kwotę 120 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według stawki minimalnej zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu .